

САДРЖАЈ:

Увод	2
Главни дио:	
Управна функција и управни органи	3
Специфичност управног задатка и специфичност везана за закон	5
Дискрециона власт и дискрециони акти управе	5
Управни акт	6
Правни посао	8
Закључак	10
Литература	11

УВОД:

Израз нормативни поредак потиче од израза норма, који у свом најопштијем значењу значи правило, поступак, упуту, мјерило. Сама ријеч норма је латинска ријеч, а данас се најчешће употребљава да означи правило понашања, односно изреку – суд, да нешто мора бити, односно да треба да буде учињено, из чега произилази да је норма заповјед за одређеног субјекта који се треба, односно мора понашати у складу са њом. Поред тога, норма значи и нешто што се редовно дешава, односно норму за једну одређену појаву, тј. ситуацију (индикативно значење – норма производње, норма успјеха и сл.). При овој је право значење норме нормативно, односно оно које означава оно што треба да буде, а друго је индикативно и означава оно што бива, што јесте. Норме су сврстане у нормативне системе, који се по свом саставу разликују од осталих умских творевина људи због тога што се састоји од нормативних исказа, тј. од исказа који говоре о ономе што треба да буде, а не о ономе што јест. Правни акт представља изјаву воље и разума којом се стварају опште или појединачне правне норме, или пак неки од елемената појединачне правне норме, односно услови за примену већ постојеће правне норме. Правни акт је психичка појава, тј. појава која није реална чињеница већ творевина људске свијести, разума и воље његовог доносиоца. То је појава која је у основи унутрашњи, психички акт који као такав има временску, али не и просторну димензију. У теорији права сматра се да сваки правни акт има двије стране (два елемента): унутрашњи и спољашњи. Унутрашњи елемент представља изјаву воље и разума, док спољашњи представља његову материјализацију. Нужно је да ова два елемента правог акта буду у сагласности, тј. да спољашњи вјерно одржава унутрашњи.

Појам извор права је вишезначан појам, што практично значи да може да означава различите ствари. Тако се говори о изворима права у материјалном, идејном и формалном смислу. Извори права се морају научно цјеловито схватити као јединство материјалних, идејних и формалних извора. Извори права у материјалном смислу, представљају реалне узроке који доводе до настанка права, односно због којих право настаје. Идејни извор права представљају вриједности које се стварањем и примјењивањем права желе постићи. Кроз њих откривамо аксиолошку (вриједносну) димензију права. Најважније вриједности у праву су: правда, правичност, мир, ред, сигурност, слобода и људско достојанство. Извор права у формалном смислу подразумева опште правне акте: устав, законе, уредбе, правилнике, наредбе, статуте, колективне уговоре, правне обичаје и др.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com